

**PROJECTE DE PONÈNCIA SOBRE EL TRACTAT
CONSTITUCIONAL EUROPEU**

El Tractat pel qual s'institueix una "Constitució per a Europa" suposa una passa en la construcció política d'Europa, que Convergència Democràtica de Catalunya, el catalanisme polític i molt bona part de la ciutadania de Catalunya sempre ha anhelat. Amb el Tractat, la Unió reforça la seva legitimitat democràtica, es fa més transparent de cara a la ciutadania, simplifica els seus procediments i la seva estructura institucional, i assegura un funcionament més eficaç.

Convergència, el catalanisme i la societat catalana sempre s'havien refiat i havien defensat que la construcció política d'Europa anés acompanyada d'un major reconeixement del fet nacional de Catalunya. I és que el nostre europeisme, indestruable del nostre nacionalisme, del nostre catalanisme, pensava que un procés constituent s'havia de sustentar en l'Europa dels pobles. Des d'aquest punt de vista, el text constitucional certament aposta pel respecte de la diversitat cultural i lingüística d'Europa i s'autoimposa la preservació i desenvolupament del patrimoni cultural europeu. Apunta així mateix que, dins la Unió, es prohibeix qualsevol tipus de discriminació, entre d'altres, per raó de nacionalitat o llengua, i que la prohibició es podrà regular amb lleis o lleis-marc europees.

Més enllà de la lletra, el Tractat, des d'aquest punt de vista nacional català, no resulta satisfactori. En el text, les afirmacions en defensa de la diversitat no acaben concretant un marc que permeti un reconeixement efectiu de la realitat d'una nació sense estat com Catalunya. En aquest sentit, no s'ha tingut en compte el treball elaborat per la Convenció Catalana per la Constitució Europea, que propugnava un model d'Europa federal de caràcter plurinacional, on la Unió es fonamentava en la legitimitat dels estats, dels ciutadans, però també de les col·lectivitats nacionals diferenciades. Un treball, aquest de la Convenció que, per cert, cap altre país no ha portat a terme. Que això sigui així, no és només responsabilitat de la Convenció europea que, presidida per Valéry Giscard d'Estaing, va redactar el projecte de Tractat. La responsabilitat és principalment del Govern espanyol que fou qui, en nom de l'Estat espanyol,

no va defensar els interessos de Catalunya, com tampoc varen fer-ho forces polítiques com el PP i el PSOE.

5 És per totes aquestes raons que Convergència Democràtica de Catalunya, determinada pel seu convenciment europeista, vol esgotar totes les possibilitats perquè en el marc europeu hi hagi un reconeixement suficient del fet nacional català. Per això iniciarem actuacions, en tots els àmbits, per tal que el Govern espanyol impulsi polítiques que comportin un major reconeixement europeu de Catalunya. Aquestes polítiques s'han de concretar en dos nivells:
10 reconeixement lingüístic del català i la presència de Catalunya a les institucions europees.

A nivell lingüístic el Govern espanyol s'ha de comprometre a fer possible:

- 15 a.- la publicació en català de tots els documents europeus, amb el que aquests textos es converteixen en legalment vàlids,
b.- que tots els ciutadans es puguin dirigir en català a les institucions europees i ser atesos amb aquest mateix idioma.
c.- que el català sigui llengua d'ús parlamentari.

20

A nivell de reconeixement institucional i, per tant, tot el que suposa la participació de la Generalitat en afers europeus o l'assumpció d'una política "regional europea" favorable a Catalunya, Convergència ho reclamarà al Govern espanyol i defensarà aquest criteri davant les forces polítiques catalanes quan properament s'abordi la presència de Catalunya a Europa, en el
25 marc de la Ponència que al Parlament de Catalunya està elaborant el Nou Estatut.

En les actuals condicions, Convergència no pot donar suport a l'actual Tractat.
30 Ara bé, si en els aspectes que s'han citat hi ha un compromís clar del Govern espanyol i un resultat satisfactori -cosa que és possible-, entendríem que el fet lingüístic, cultural, polític i nacional català té un reconeixement que, per bé que

parcial, ens permetria manifestar-nos a favor de la Constitució, quan aquesta se'ns presenti en referèndum. Si això no fos possible, si no trobéssim una voluntat favorable al reconeixement de Catalunya, Convergència no donarà suport a l'esmentat Tractat.

5

Convergència Democràtica de Catalunya.

Barcelona, 13 de setembre de 2004.